

Roman Erös, Alchymie jako brána štěstí, Praha 2011, bakalářská práce
(posudek vedoucího)

Alchymie se v posledních létech těší u nás poměrně nemalé badatelské pozornosti. A zejména se jedná o onu raně novověkou, a zvláště pak tu, spojenou se dvorem takřka legendárního panovníka, jakým byl jistě Rudolf II.. Zejména početné práce Vladimíra Karpenka, původem chemika, profesora ČVUT, se staly inspirací pro nejednoho následovníka. R. Erös vždy projevoval o tuto problematiku zájem, a přál si ji zpracovat. Nic proti tomu. Ono se ale jedná o velice komplexní problematiku, která mám velice mnoho slepých uliček, jež nejednou vytvořilo samotné bádání. Bádání, které je orientováno přirozeně zejména historicky. Protože onu technologickou stránku tématiky mohou posoudit exaktně vzdělaní a zaměření specialisté, kteří ovšem na poli historické reflexe tématiky mohou být diletanti.

Erösova práce je založena převážně na literatuře z posledních dvou desetiletí. Ta ovšem není vůbec malá. Její hlavní problematikou je, že nediferencuje mezi vyloženě spekulativními, bezcennými sepisováními, a seriózním pokusem proniknout za záclonu problematiky. A právě tuto skutečnost R. Erös ne vždy docenil. Nicméně podal jistý poměrně konzistentní náčrtek problematiky. Dodávám jen, že práce byla dokončena a svázána, když vyšla poslední kolektivní monografie o rudolfínské alchymii. Formální stránka práce rovněž není zcela dotažena, což je patrné zejména v soupisu literatury a pramenů.

V souhrnu se domnívám, že práce může být přijata k obhajobě.

Jaroslav Čechura

Praha 6. leden 2012